

vet det, får styrka från ungdomen genom att kyssa dem där och den unge får visdom genom dessa kyssar. Vibrationerna kan faktiskt höjas så mycket att silversträngen återuppväcks eller återförenas, precis som Mästaren gjorde med änkans son i Nain. Han tog honom alltså inte i handen (som enligt tidens sed var bunden till kroppen), utan strök honom i stället på huvudet och kroppen fick liv av Livet självt! Så du förstår, att silversträngen kan brytas, men vibrationer..." Här avbröts drömmen.

Fundera över följande uttalanden:

Ty jorden är bara en atom i världarnas universum!

. . . Och gick in i det som felaktigt kallas för döden, det som bara är en övergång – eller Guds andra dörr – in i det rike där väsendet genom sina manifestationer har byggt det, som hör ihop med kunskapen och energin enligt lagen om den universella påverkan.

. . . Den materiella döden går genom den bakre dörren in till ett medvetande i de materiella energierna som har en anknytning av det som väsendet, eller själen, har gjort med sin andliga sanning uttryckt i den andra sfären. [5749-3]

. . . "Guds Andra Dörr" - I detta uttryck hittar man inte bara titeln på detta häfte, utan det utgör också grunden för en annan inställning till döden.

På andra sidan dörren

Direkt efter döden, infinner sig en period av omedvetenhet. Den kan liknas vid ett drömtillstånd. Från detta tillstånd sker ett gradvis uppvaknande. Hur länge denna period varar beror på individens utveckling.

. . . *för tankar är handlingar* och de föds fram efter hur det mentala förhåller sig till själen. De står i relation till det andliga och själens existensplan, precis som i det fysiska eller på jordeplanet. Det man ständigt tänker, det inträffar. Det man vårdar i deras hjärta och sinne låter de ingå i sitt hjärtas pulsslag, i sina blodceller och i det fysiska bygger de upp det som anden och själen blir uppfödda på och det man är besatt av, när man går in i det rike där de andra erfarenheterna ska användas, som man har fått här på det fysiska planet. [3744-4]

Här följer fler detaljer:

När den fysiska kroppen lägger av den materiella kroppen, blir det som kallas själ i den fysiska kroppen, väsendets kropp. Det som kallas det supermedvetna* blir väsendets medvetande, precis som det undermedvetna är för den fysiska kroppen. Det undermedvetna blir kroppens sinne eller intellekt. [900-34]

I en annan reading ställdes en direkt fråga om ett väsens form efter döden. Den besvarades så här:

Fråga 4. Vilken form antar det andliga väsendet ...?

Svar 4. Det antar den form som man skapar åt sig på det plan man levt på. Eftersom vi på jordeplanet har förmågan att föreställa oss saker, skapar sinnet en bild åt sig genom de världsliga förhållandena, det tillstånd som väsendets individuella förhållanden antar åt sig. Väsendet har denna förmåga att inta den ställning där det kan uttrycka sig på ett sätt som det förtjänat under sitt liv. [900-19]

Man kan undra om inte några av de sagor, som ingår i varje folks kultur, faktiskt handlar om former som funnits i världen på "andra sidan dörren" istället för på jordeplanet.

När själ- och andeväsendet antar sin form på det andliga planet, precis som när den fysiska kroppen tar form på det materiella planet, lyder de på det andliga planet under det andliga planets oföränderliga lagar. Då består individens andliga väsen av anden, det supermedvetna, själen, den undermedvetna kroppen, eftersom kroppen har förberett väsendet för det andliga planet. Det intar då den ställning hos den universella kraften eller i rymden, som väsendet har förberett åt sig och genomgår sedan sin utveckling på detta plan tills det är redo att åter manifesteras sig på jordeplanet och fortsätta sin utveckling mot den fulländning, som gör väsendet som helhet fulländat eller till ett med Skaparen.

Detta är väsendets cykel, utveckling eller förhållande på jordeplanet och på det andliga planet, antingen det utvecklats så att det kan inneha det

Fotnot: I den engelska texten förekommer ordet "superconscious". Detta kan översättas med supermedvetna eller övermedvetna. Vi har här valt att använda "supermedvetna".

som det sysselsätter sig med, med de betingelser som hör till omgivningen, och ger, tar del av eller blir hjälpt av dessa omständigheter när det slutför sin utveckling. Som detta: Vi skulle finna de krafter som ger evinnerligen, så länge de inte ges för att bli i den sfär som skulle föra väsendet in i fullkomlig förening med den universella kraften, beroende på om väsendet är på det andliga eller det fysiska planet, och på dess relation till den sfär som det känner sig mest attraherad till. Därför har vi de tillstånd som visas på jordeplanet, individer med en andlig natur och individer med en materiell natur. Denna natur förändras inte såvida inte omgivningen utvecklas. [900-20]

Upplevelser efter döden

Man kan dra slutsatsen att det är vilseledande att förenkla döden och beskriva den som likadan för alla. Döden är en mycket individuell och personlig upplevelse. Medvetenheten vid övergångsperioden varierar mellan individer. Några ytterligare skillnader och likheter kan noteras i följande readingar:

Fråga 1. Upphör all känsel i den fysiska kroppen omedelbart när man dör? Om inte, hur länge kan den känna?

Svar 1. Detta kan vara ett problem som beror på karaktären hos det omedvetna som skapas av den fysiska reaktionen – eller hur det medvetna har tränats [att tänka på döden].

Vanligtvis säger man att döden bara är en passage genom Guds andra dörr. Att det finns en fortsatt medvetenhet är bevisat, för evigt, genom ... väsendens förmåga att projicera eller göra intryck på känsliga medvetanden eller liknande.

När det gäller hur lång tid det kan ta att dö – har många stannat kvar i den så kallade döden under det som ni kallar årtal utan att de inser att de är döda! Känslorna och önskingarna efter det ni kallar begär är förändrade, eller inte alls medvetna. Förmågan att kommunicera är det, som vanligtvis stör eller oroar andra.

Hur länge det sedan varar, det beror på väsendet. För som det sagts, så är de översinnliga krafterna hos ett väsen *ständigt* aktiva – antingen själsväsendet är medvetet om det eller inte. Därför blir detta lika individuellt som individerna eller personligheterna själva, något som många erfarit.